

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۳ جون ۲۰۱۸

آتش بس چه چیزی را نشان داد؟

۲

جمعه- ۰۱ سرطان ۱۳۹۷ - کابل: آتش بس اعلام شده و چگونگی تطبیق منحصر به فرد آن در سطح جهان دو احتمال را از لحاظ نظامی مطرح می سازد:

۱- نخستین احتمالی را که چگونگی تطبیق به اصطلاح آتش بس به نمایش گذاشت این بود که دولت دست نشانده و طالب به مثابه دومهره ای که می بایست وظایف شان را انجام می دادند، در یک سازش و تباری کلی با همدیگر قرار داشتند که نمی خواهند بر مبنای حساسیت های موجود بین مردم به خصوص مردم کابل، کوهدامن- کوهستان و هزاره جات که به شدت در زمان سلطه قرون وسطائی متحجران طالب و یا هم به گفته آقای "موسوی" از "گور برخاستگان تاریخ" متضرر شده و تا جایی که خود با آنها در تماس همه روز قرار دارم، مصالحه بدون بازخواست با طالب، دست آنها را به جانب تفنگ دراز خواهد نمود؛ از آن پرده بردارند.

این تباری می تواند در مقطع کنونی معرفی یک سیمای جدید از طالب باشد، امری که دولت دست نشانده به خصوص جناح "غنی احمدزی" در درون حاکمیت دوسره و "باندارگ" سخت در تلاش آن اند، مگر این تباری می تواند از همین اکنون جهت جابه جایی طالب در نقاط مختلف شهر به منظور یک شبه کودتای فرمایشی و هالیودی به همکاری باند "گلبدین" انجام یافته باشد. کودتائی که شخص "مغز متعفن" با چند تن از همکاران نزدیکش به یکی از سفارتخانه ها پناه برده، شهر کابل و شهریان بی دفاع آن در اختیار قصابان و جنایتکاران "گلبدینی" و طالبی قرار گیرند.

آنها هم با لست های تهیه شده از جانب ریاست امنیت ضد ملی به سراغ تک تک آنها می بروند که بالقوه می توانند در آینده برای حاکمیت فوق ارتجاعی و مستعمراتی باند های "گلبدین" و طالب خطر آفرین باشند. یعنی یک بار دیگر تیغ سلاخی نوع حاکمیت خلقی- پرچمی ها این بار از آستین امریکا از نیام کشیده شده، باز هم یکی دو نسل را از بین ببرند. بیجا نخواهد بود در همین جا بیفزایم از موضع یکی از باشندگان کابل، هرگاه فردا حین رفتن جانب کار، به عوض ترافیک، طالبی را مشاهده نمایم که وظایفش را انجام می دهد، هیچ برایم تعجب آور نخواهد بود، از همین رو و به خاطر اجتناب از غافلگیری خود را موظف می بینم که یک لحظه سلاحم را از کنارم دور ندارم زیرا به چیزی که به صورت مطلق نباید به آن اعتماد کرد، حاکمیت دوسره، "باندارگ" به خصوص مغز متعفن است.

۲- هرگاه بپذیریم که کدام تبنانی خاصی بین دولت دست نشانده و طالب وجود نداشته و این طالب ها بوده اند که خود مبتکرانه با سلاح در پناه آتش بس داخل مناطق دشمن شده اند، باید بپذیریم که این حاکمیت به خصوص "باندارگ" و "مغزمتعن"، آنقدر احمق و فاقد هوش یک انسان عادی هستند که شاید در سراسر افغانستان کسی را نتوان به اندازه آنها احمق یافت.

این احمق ها که داستان دهن باز کردن روباه جهت گفتن شکر قبل از خوردن کبک درباره شان تداعی می گردد، شاید تا حال نشنیده باشند که تاریخ اخوان و اخوانیت و اسلام سیاسی چه در افغانستان و چه هم در سراسر جهان، مملو از تقلب، ریاکاری و فریب است. آنها یک بار و یا دو بار نه بلکه باربار با تاسی از حکم در "جنگ خدعه جایز است" دشمنان شان را در هنگام مذاکره، ادای نماز، مهمانی و مصافحه صلح به دام انداخته، یا در صدد دستگیری آنها برآمده اند و یا هم در همانجا آنها را به قتل رسانیده اند.

از این زوایه هم اگر به قضایا نگریسته شود باز هم بر تمام آنهایی که نمی خواهند رشته حیات شان به دست "گلبدین" و طالب قطع گردد و یا آنها را بر دوش خود و دوش مردم خود سوار ببینند، فرض می گردد تا سلاح رزم شان را همیشه در دسترس شان داشته باشند.

ادامه دارد.